

Full diocesà

15 de març del 2020

p5 – Testament vital recomanat per l'Església catòlica

p8 – Carta dels seminaristes: Sant Josep 2020

Rafael torna a la Capella Sixtina

El mes passat la Capella Sixtina del Vaticà, l'antiga Capella Magna, va ser la seu de l'esdeveniment clau de les celebracions del cinquè centenari de la mort del pintor italià Rafael (Raffaello Sanzio). Fou una setmana per a poder admirar, durant l'horari habitual d'obertura dels Museus Vaticans, l'excelsa exposició –en la seu original per a la qual van ser concebuts– de la sèrie de tapissos sobre els Fets dels Apòstols realitzats a partir de dibuixos i cartons preparatoris del gran artista.

Aquest projecte, tan suggestiu i ardu alhora, comissariat per Alessandra Rodolfo (responsable del Departament de Tapissos i Teixits i del Departament d'Art dels segles XVII i XVIII dels Museus Vaticans), exposa per primera vegada tots els tapissos de les col·leccions vaticanes dissenyats pel Rafael:

deu obres mestres, de cinc metres de longitud i quatre d'alçada, de sofisticat treball, realitzats a Brussel·les, en el taller del famós tapisser Pieter van Aelst, entre 1515 i 1521.

En l'especial aniversari de l'Any Sanzio, les valuoses obres –que el papa Lleó X va encarregar a Rafael per a adornar la capella papal en la zona inferior de les parets pintada amb cortines falses– penjaren dels ganxos originals del segle XVI evocant un antic costum.

Una ocasió estranyíssima, si es considera que els refinats tapissos es conserven habitualment a la Pinacoteca Vaticana, en la cèlebre Sala VIII, anomenada també Saló de Rafael, on s'exposen de forma rotativa per raons de conservació.

«Déu donà prova d'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres»

Diümenge III de Quaresma / Cicle A

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moisès: «Per què ens has fet pujar d'Egipte! Vols matar-nos de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?» Moisès s'exclamà al Senyor: «Què puc fer per aquest poble? Una mica més i m'apedregaran.» El Senyor li respongué: «Passa al davant del poble i emporta't alguns ancians d'Israel; pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allà davant teu dalt la roca, a l'Horeb. Tu donà un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure.» Moisès ho va fer així davant els ancians d'Israel. I donà a aquell lloc els noms de Massà i de Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: «El Senyor, és amb nosaltres o no hi és?» (17,3-7)

Salm responsorial

Tant de bo que avui sentíssim la veu del Senyor:
«No enduriu els vostres cors.»
(Salm 94)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. I l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor. Adoneu-vos bé d'això: Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.
(5,1-2.5-8)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, s'estava assegut

bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Arribà una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: «Dóna'm aigua.» Li diu la samaritana: «Com? Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que soc una dona samaritana?» Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: «Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada.» Ella li diu: «Senyor, aquest pou és fondo i no teniu res per treure aigua. D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el seu bestiar. Sou més gran vós que no pas ell?» Jesús li respongué: «Els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna.» Li diu la dona: «Senyor, doneu-me aigua d'aquesta: que no tingui mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua del pou.»
(4,5-42)

«El qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set»

Tenir set de Déu

Joan Mir Tubau, prev.

El relat de l'evangeli de Jesús i la samaritana és ple de simbolisme i traspuja una certa tensió: Jesús s'asseu vora el pou de Jacob (el pou és símbol de trobada) i es presenta una dona samaritana a treure aigua; Jesús li demana aigua. La sorpresa de la dona és gran, perquè, com recorda l'evangelista, jueus i samaritans no es fan, són dos pobles enemistats per motius religiosos i polítics; a més, aquesta dona es troba en una situació personal difícil: ha tingut cinc marits i ara viu amb un home que no és el seu marit; els deixebles s'estranyen que Jesús parli amb una dona.

Per tant, a primer cop d'ull, la distància entre Jesús i aquesta dona sembla insalvable. Però, per a Jesús, mai ningú no està del tot lluny de Déu, sempre és possible la trobada.

S'inicia un diàleg que transcorre en dos plans ben diferents: mentre Jesús es refereix a tenir set de Déu, la dona samaritana parla de l'aigua material. L'habilitat de Jesús obrirà en el cor d'aquella dona l'esclatxa per on entrarà la fe; ella creurà que Jesús dona una aigua diferent: qui en begui no tindrà mai més set i posseirà la vida eterna. Aquesta aigua és el símbol de l'Esperit Sant, que rebem en el baptisme.

Qui acull amb sinceritat el do de Déu que és Crist i el seu Esperit Sant, esdevé missioner, com la samaritana, que comparteix amb la gent del seu poble el que ha experimentat i fa néixer en ells el desig de tenir set de Déu, de creure en Jesús.

La imatge

Un pou d'aigua dona per a apagar la set. I facilita la trobada interpersonal: una conversa deliciosa entre Jesús i una dona que va a cercar aigua. L'itinerari de la seva vida deixa entendre que tenia molta set: mira que samaritana com és passa una estona llarga dialogant amb un jueu!

A l'hora de dialogar amb Jesús posem al sarró les sets, i el do de la seva aigua abundosa les apagarà.

La dona samaritana (s. XII). Manuel Panselinos

Agenda

Lit. hores: Setmana III

16 dilluns

—Santa Eusèbia

2Re 5,1-15a/Salm 41/Lc 4,24-30

17 dimarts

—Sant Patrici

—Sant Josep d'Arimatea

Dn 3,25. 34-43/Salm 24/

Mt 18,21-35

18 dimecres

—Sant Salvador d'Horta

—Sant Ciril de Jerusalem

Dt 4,1,5-9/Salm 147/Mt 5,17-19

19 dijous

—Sant Josep, espòs de la Benaurada Verge Maria i patró de l'Església.

2Sa 7,4-5a.12-14a.16/Salm 88/Rm

4,13.16-18.22/Mt 1,16,18-21,24a o

bé Lc 2,41-51a

20 divendres

—Santa Alexandra

—Sant Fotina, la samaritana

Dia d'abstinència

Os 14,2-10/Salm 80/Mc 12,28b-34

21 dissabte

El traspàs de Sant Benet, abat

—Santa Fabiola

Os 6,1-6/Salm 50/Lc 18,9-14

22 diumenge IV Quaresma "laetare" / Cicle A

1Sa 16,1b. 6-7.10-13a/Salm 22/Ef

5,8-14/Jn 9,1-41

Els joves es reuneixen a Cervera en un nou «Route to God»

Delegació de Joventut

El dia 29 de febrer els joves del bisbat de Solsona es van trobar en el cinquè «Route to God» del curs. En aquesta ocasió, a Cervera. La primera part de l'experiència tingué lloc a l'escola de les religioses de la Sagrada Família d'Urgell.

L'estona formativa va ser dirigida per Mn. Xavier Romero, rector de la parròquia, i versà sobre l'acompanyament espiritual: què és, com es fa, qui l'ha de rebre, per què sí i per què no. La xerrada es va dividir en tres parts: la formació sobre la direcció espiritual, l'anàlisi d'un cas de moral i, per últim, l'ac-

te de lliurament al Senyor a la capella. Aquest acte va constar de dues preguntes: «Què em demanes, Senyor, que no et sé donar?» «Què em vols donar, Senyor, que no sé acollir?»

Després d'una estona de meditació a la capella de l'escola van dirigir-se a missa, a l'església de Sant Antoni de Cervera. Finalment van compartir un àpat fraterno al Casal Parroquial.

La nit va acabar amb el rés de completes i una estona d'adoració del Santíssim a l'oratori del Casal.

Carta dels nostres seminaristes a tots els feligresos

Tal com podeu llegir a la p. 8 del Full, i en substitució de la glossa del senyor bisbe, els nostres seminaristes ens adrecen una carta amb motiu del pròxim Dia del Seminari. En aquesta carta ens expliquen el que senten i com viuen la seva vocació. També demanen la nostra col·laboració.

Publiquem avui els noms de les parròquies en les quals els seminaristes oferiran el seu testimoni el diumenge dia 22 de març:

- Parròquia de Gironella, Jordi Marques.
- Parròquia de Navàs, Jacob Budz.
- Parròquia de la Nou de Berguedà i parròquia de Vilada, Fco. Javier Martínez.

Aquest serà l'últim dia de xerrades testimonials. Preguem per tots ells!

Testament vital recomanat per l'Església catòlica

En la glossa del Full de la setmana passada el senyor bisbe recomanava un model de testament vital. En publiquem el contingut:

«A la meua família, al meu metge, al meu sacerdot, al meu notari: Si m'arriba el moment en què no puc expressar la meua voluntat sobre els tractaments mèdics que se m'hagin d'aplicar, desitjo i demano que aquesta Declaració sigui considerada com a expressió formal de la meua voluntat, assumida de manera conscient, responsable i lliure, i que sigui respectada como si es tractés d'un testament.

»Considero que la vida en aquest món és un do i una benedicció de Déu, però no és el valor absolut. Sé que la mort és inevitable i posa fi a la meua existència terrenal, però des de la fe crec que m'obre el camí a la vida que no s'acaba, juntament amb Déu.

»Per això, jo, el qui subscriudemano que, si per la meua malaltia arribés a estar en una situació crítica irrecuperable, no sigui mantingut en vida per mitjà de tractaments desproporcionats o extraordinaris; que no se m'apliqui l'eutanàsia activa, ni que se'm prolongui abusivament i irracionalment el meu procés de mort; que m'administren els tractaments adequats per a pal·liar els sofriments.

»Demano igualment ajuda per a assumir cristianament i

humanament la meua pròpia mort. Desitjo poder preparar-me per a aquest esdeveniment final de la meua existència en pau, amb la companyia dels meus éssers estimats i el consol de la meua fe cristiana.

»Subscriu aquesta Declaració després d'una madura reflexió. I demano que els qui hàgiu de cuidar-me respecteu la meua voluntat. Sóc conscient que us demano una greu i difícil responsabilitat. Precisament per tal de compartir-la amb vosaltres i per atenuar-vos qualsevol possible sentiment de culpa, he redactat i signo aquesta Declaració.»

Divendres de Pensament al Museu Diocesà

Sota el títol genèric de «Orfeu, variacions musicals», el Museu Diocesà i Comarcal presenta, un any més, els Divendres de Pensament. Els dies 6 i el 13 de març van tenir lloc, respectivament «L'orquestra circular», a càrrec de Marc Egea Ger, i «La impossibilitat de comunicar: *Moses und Aron*, d'Arnold Schönberg», a càrrec de Josep Barcons Palau.

Els pròxims divendres seran: el dia 20 de març, «Paisatge sonor i arqueologia del so a l'edat mitjana», a càrrec de Laura de Castellet; el dia 27 de març, «Els músics en la mitologia grega: Orfeu i Màrsias», a càrrec de Montserrat Reig; el dia 17 d'abril, «L'orgue, clau de volta del desenvolupament musical a occident», a càrrec d'Albert Blancafort. Tots a les 19 h.

(Més informació a les webs del Museu i del bisbat)

Sobre el coronavirus

Indicacions episcopals sobre l'epidèmia

En relació a la situació assenyalada pel Ministeri de Sanitat, Consum i Benestar Social, sobre l'expansió del coronavirus a Espanya, el secretari general de la Conferència Episcopal Espanyola va fer conèixer algunes indicacions, que són pautes compartides per moltes diòcesis i per l'Església a Espanya:

1. Conveniència de retirar l'aigua benèida de les piles que hi ha a les entrades de les esglésies i en altres llocs de devoció.

2. Possibilitat d'oferir en la celebració de l'eucaristia un altre gest de pau diferent de l'habitual d'abraçar o donar la mà a les persones més properes.

3. Que les persones que distribueixen la comunió durant l'eucaristia es rentin les mans abans i després d'aquest moment.

4. Que les mostres de devoció i afecte envers les imatges, tan pròpies d'aquest temps de Quaresma i Setmana Santa, puguin ser substituïdes per altres com una inclinació o una reverència, evitant el contacte físic amb elles i facilitant una major rapidesa que eviti aglomeracions.

A més d'aquestes indicacions, de tipus general, les diòcesis, temples, confraries o parròquies poden afegir-n'hi altres de més específiques, tenint en compte les seves circumstàncies.

El Papa, solidari amb els afectats per l'epidèmia

Itàlia i, en conseqüència, el Vaticà viuen una situació difícil pel brot de coronavirus.

A la Ciutat del Vaticà, amb un aspecte desert i escassos fidels i visitants, s'ha suspès tota activitat no sacramental, després de detectar-se els primers casos entre els seus treballadors. A Itàlia s'han suspès totes les misses públiques fins al 3 d'abril, una situació desoladora. Per aquest motiu, des del dilluns dia 9 de març el Vaticà ofereix en directe la santa missa que Francesc celebra cada matí, ara sense poble, perquè tots els fidels puguin unir-s'hi virtualment, atesa la situació.

Ja el diumenge dia 8 de març el Sant Pare va resar l'àngelus des de la seva biblioteca i només va sortir uns pocs segons a la finestra. En les seves paraules, va expressar la seva solidaritat amb les víctimes de l'epidèmia.

Tant el papa Francesc com el seu predecessor Benet XVI estan en edat avançada i per això s'han extremat totes les preocupacions.

El cardenal Omella, president de la Conferència Episcopal Espanyola

El cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, va ser escollit el dia 3 de març president de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), substituint el cardenal Ricardo Blázquez. Dins la renovació de càrrecs de la CEE, Joan Josep Omella fou elegit president per dues terceres parts dels vots, fet que evidencia un gran consens.

Amb 87 vots emesos (4 cardenals, 12 arquebisbes, 48 bisbes, 18 bisbes auxiliars i 5 administradors apostòlics), els resultats van ser els següents: Joan Josep Omella, 55 vots; Jesús Sanz Montes, 29 vots, i Carlos Osoro, Ginés

García Beltrán i Mario Iceta, 1 vot cadascun.

Els mitjans de comunicació han remarcat que el nou president és un home de la màxima confiança del papa Francesc i també un home de diàleg. «Quan hi ha voluntat de caminar junts, podem aconseguir-ho; quan volem enfrontar-nos, això sempre produeix ferides i dolor. La CEE hi és per a col·laborar amb totes les institucions, també amb les de l'Estat», digué el cardenal Omella després de la seva elecció. L'arquebisbe de Barcelona és el primer bisbe de Catalunya que resulta elegit president de la CEE.

Sessió acadèmica commemorativa dels 25 anys del Concili Provincial

Dimecres vinent, 18 de març, a 1/4 de 10 del matí començarà una sessió acadèmica commemorativa dels vint-i-cinc anys del Concili Provincial Tarraconense de 1995. Serà a la seu de l'Ateneu Sant Pacià (a l'edifici del Seminari de Barcelona). Aquest és el programa:

1. Presentació de l'acte, a càrrec del Dr. Armand Puig i Tàrrach, rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià.
2. Parlament d'obertura, a càrrec de Mons. Joan Planellas i Barnosell, arquebisbe metropolità i primat de Tarragona.
3. «Significació i resultats del Concili Tarraconense», a càrrec del Dr. Joan Torra i Bitlloch, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya.
4. «La sinodalitat en l'Església. Reflexió teològica i històrica», a càrrec de Mons. Vincenzo Paglia, arquebisbe, president de la Pontifícia Acadèmia per a la Vida.
5. Testimoni de l'esdeveniment conciliar: Mons. Carles Soler Perdigó, bisbe emèrit de Girona, secretari general del Concili Tarraconense; Gna. Dolors Tribó, carmelita ve druna, membre del Concili Tarraconense, i Dr. Jaume Dantí, professor de la Universitat de Barcelona, membre del Concili Tarraconense.
6. Parlament de cloenda, a càrrec del cardenal Joan-Josep Omella i Omella, arquebisbe metropolità de Barcelona.
7. Intervenció musical.

Carta dels seminaristes: Sant Josep 2020

Jordi, Fco. Javier, Cesc, Josetxu, Rubén, Jacob

Estimats diocesans,

Dijous vinent és sant Josep i el proper diumenge celebrem el Dia del Seminari, ja que aquest sant n'és el patró. Com bé sabeu, enguany, a la nostra diòcesi, som una bona colla de seminaristes: sis! Tots venim de llocs diferents, amb històries diferents i, fins i tot, tenim edats ben diferents. Amb tot, però, caminem junts en aquest bonic i apassionant itinerari al qual Crist Senyor ens ha convidat! En donem gràcies a Déu.

El camí que hem emprès segurament no s'entén massa, especialment en aquest nostre país tan secularitzat. A molts segurament els pot sorprendre la nostra renúncia i alhora la nostra confiança. També són molts els que no coneixen què fem i potser es limiten a pensar que "tancats", "estudiem i resem". I encara que, en certa manera, és veritat, tenen una imatge incompleta, perquè al seminari discernim la nostra vocació, ens formen per a ser bons capellans i comencem a experimentar una vida de servei als altres.

Estem al seminari per preparar-nos per a la missió –que com bé sabeu, no és poca-, desitjant ser deixebles de Crist, en l'Església, entregant-nos en el sacerdocí, responent a la seva crida i deixant-nos guiar pel seu Esperit Sant. Tot això tan gran i solemne sense abandonar ni la nostra joventut, ni la nostra alegria! El seminari no ens limita: ens ajuda a créixer i com que no som pas els millors necessitem molta formació i molta pregària per poder perseverar en aquest camí. Estant al seminari no estem tancats al món, sinó oberts a Déu i al món que Ell tant estima.

I sí, certament, estant al seminari estem anant a contracorrent del que se'ns pot proposar com a joves avui dia, però no ho fem pas sols: estem pelegrinant amb la mare Església i amb ella estem menats pel Bon Pastor!

Portant entre mans un projecte tan gran i esperançador per a les parròquies del nostre bisbat, us demanem en aquestes dates la vostra generositat que ja us agraïm per endavant. La setmana vinent tindreu ocasió d'apostar econòmicament per nosaltres. Sapiguen que la vostra col·laboració és imprescindible. De fet, esperem recollir un 30% més que l'any passat ja que l'augment de seminaristes suposa més despeses. També cerquem augmentar la "colleta" de benefactors del nostre seminari que vàrem inaugurar pròpiament l'any passat. Si el Senyor continua beneint-nos amb noves vocacions necessitem no només la vostra pregària i ajuda d'un dia sinó durant tot l'any. A través del tríptic que veieu a la foto que acompanya aquest text i que trobareu a les vostres parròquies o bé que ens podeu demanar a seminarimajor@bisbatsolsona.cat us podeu fer de la nostra colla.

D'una manera molt especial demanem la vostra pregària: encomaneu la nostra formació i els nostres formadors, perquè puguem créixer en santedat i esdevinguem pastors missioners. Ah! No us oblideu tampoc de demanar perquè siguem algun més! A tots, especialment si enguany no visitem la vostra parròquia, moltes gràcies i una abraçada!

